

"אחותי לא רצתה לעבור את הניתוחים וחלתה בסרטן השד. הייתה לה שנה מזעזעת של טיפולים שנמחקה לה מהחיים. היא חושבת שאין סיבה להוציא איברים, היא מאמינה שהגוף צריך לעבור מה שהוא צריך לעבור. היום היא בריאה אבל יודעת שהיא תחלה שוב"



חולצה שחור ביליג'ינגר מנכסרים חצרת

כמה ימים, ואז התעשת, והחלטתי לעבור את הניתוחים. זו החלטה לא פשוטה, כי אני שוקנית והגוף שלי הוא משהו שאני מסתמכת בו ולא כמובן הקליסאתי. אחרי הניתוח כשריים יש שיקום ארוך וכואב, וגם אחרי התגובה מוגבלת. הניתוח להוצאת השחלות הוא יותר פשוט והסיכויים מהיר, אבל האפקט על הגוף הוא קשה. את בעצם נזרקת לגיל הבלות".

למה צריך להוציא גם את השרירים וגם את השחלות?

"סרטן השד אסתי להחלים, במיוחד אם היה גילוי מוקדם, אבל הסיכוי לחלות במקרה של נשאות הוא מאוד גבוה. לעומת זאת, סרטן שחלות הוא נדיר מדי. לכן צריך להוציא גם את השחלות, וזה מנבא, כי הסיכוי של נשאות לחלות בסרטן השחלות הוא רק 50 אחוז, ואולי אם המדע יתפתח, אפשר יהיה למפות את הגן עוד יותר ולגלות שלפעמים זה אפילו פחות. אני מוציאה את השחלות בדריעה שאולי אני טיפה את זה לזוג, ואולי עוד כמה שנים זה יוחשב הכי אייטיי. אבל אין לי ברירה, אני לא יכולה לחכות".

"המרות עשן", היום היא משהחפת בהגנה "צוידר אפיק" מתארטון ג'ושר ובהצגת הילדים "אופוסיה" בתיאטרון חיפה. בתוך כל אלה, יש גם שני ילדים - אורה, בת 8, וקרני, בן שנה וחצי. ברור לארנון שהיא האילן לעשות הספקה מהפעילות המתמדת שלה כדי לבצע את הניתוחים המניעהיים. "קשה לעצור את העבודה כי אנחנו חיות בעידן שבו יש תחושה שאסור לעצור לרגע, כי זה מנכסם להרדות שתפסדי משהו", היא אומרת, "אבל זה הכל בסדר". זה בסדר לקחת רגע לטפל בעצמך.

יש גם את לוח המגנים הביולוגי הקטור החלטה שקיבלה. נשים ונערות בעלות היסטוריה של סרטן יש ושחלות במשפחה צריכות לשאול את עצמן: האם תן רוצות לדעת אם תן נשאות של המטופעה הגנטית במסג סיימו ללדת ילדים? זו שאלה שגם בתם של ארנון ושלטון אורה תצטרך להתמודד איתה ביום פתע היום. במקרה של ארנון, היא יוחדת עד שתהיה אימא שלישים - ורק אז נילתה שהיא נשאות. "החלטתי לסיים ללדת, ורק אז לעשות את בדיקת הרס. הרי אחרי שאצאי את השחלות לא אוכל ללדת עוד, אז רק אחרי שילדתי את בני השני, כשהוא היה בן ארבעה חודשים, עשיתי את הבדיקה. ידעתי שלא נרצה יותר משניים".

תוך כמה זמן נתן מלקבלת ההוצאות?

ארנון: "לחלוש שבעות, אור אומרת שישמתי מול פרוספר אספר בבודה הכי יבשה: את נשאות. התגובתי לזה, אבל זה קשה. בביתו

"אחרי הניתוח בשדיים יש שיקום ארוך וכואב, וגם אחרי התנועה מוגבלת. הניתוח להוצאת השחלות הוא יותר פשוט והשיקום מהיר, אבל האפקט על הגוף הוא קשה. את בעצם נזרקת לגיל הבלות"

לעשות את הניתוח, ולא לבזבז זמן. כל זמן שזה לא קורה, אני נלחץ, אני מרגיש שאפרת לוקחה כאן הטור, כשראינו את המר בלי שינה, אימא לשני ילדים, עובדת את השנה והסיפולים והאשפוזים שהיא עברה, לא היה טקום להאמין שיש דרך אחת להסתכל על הדבר הזה".

היית צריך לטלטל את אפרת, שתקבע כבר מועד לניתוח?

שולמן: "כן, אפרת היא לא אדם נרפה שצריך להרים אבל לפעמים צריך להאמין בה, וזה היה מקרה כזה. היא ידעה שהיא רוצה לעשות את הניתוח, אבל נדרה רגליים ואני לקחתי אותה שנלך יותר וגיטיש קר".

המילה מוות מופיעה בריאלוז בניכוס?

שולמן: "אני אומר אותה לעצמי, כיניתי לא ריבטני על זה".

ארנון: "הינן מפעם אחת כשהוא התעורר מחלום נורא וזה היה הייב לרבר אתי על זה. כי ששם את המילה מוות על השולחן היה הרופא שלי. להיות חולה ולעבור טיפולים זה דבר אחר, אבל כשאמרים לך 'את המוות לא תעשי את זה', זה משהו אחר. יש לי ילדים, אני לא יכולה להרשות לעצמי למות".

את רוצה גם כשאת אומרת דברים קשים?

"אני מעורערת לגמרי, על מה את מוכרת, זה מבעית, אבל אני מנסה לחזק את עצמי בכל דרך אפשרית. מולי ואני היינו עשוי ביוקאנר יחי, אמנו לא שטיים את זה הרבה מאז שהילדים נולדו. ישבנו ודיברנו על ההכנות הנפשיות שאנחנו צריכים לעשות. כן, אני מתה מפרה, אני מסיקשקט, אבל אני יותר פחות לחלות ולעבור טיפולים מאשר מהניתוח".

כמו אנגלינה

ארנון נולדה בירושלים, לאימא מורה ואבא עובד מדינה. "הייתי ילדה תיאטרלית ואמנותית אבל בתיכון היו



מלמעלה: ארנון בצילום מהסרטונה "פרויקט זנוס" של עמותת ברכה והצלם דיוויד שיינגן שצוודה לעמוד מודעות לנשאות של המטופעה. ארנון בהגנה "פרויקט", שולמן נעדי אשכנזי ב"בלתי הפוך". צילומים: דיוויד שיינגן, ג'די רוקן, ג'די הקסלמן



לי שנים פחות טובות. לא הסתדרתי בלימודים. אחרי הצבא החלטתי ללמוד משחק, כדי שזה יעמט אותי עם הביישנות שלי". היא התקבלה ללימודים בסטודיו של ניסן נתיב בירושלים, "ישם בצבעה האישה הרוצה, לפני כן הייתי חומר גלם שצריך לחפור כדי לעצוב אותו". את שולמן הכירה בחודות להצגה שאלה הגיעה כשחקנית מחליפה. "הוא הצחיק אותי נורא. כל משפט שהוא אמר קרע אותי מצחוק".

ומולי, מה אתה חושבת עליה?

"היא הייתה יפהייה ומיוחדת עם קול טובה, אתה שומע את הקול הזה וישר מרים את הראש לראות מה היא אומרת".

ארנון: "התאהבתי רי משה. היינו יחד שנתיים ואז נפרדתי לישנתיים".

שולמן: "ישנתי וחצי".

ארנון: "לשנתיים, מולי. נפרדתי ממנו כי רציתי להיות קצת רוקה, להיות עם שותפות ולחיות את החיים בכל אביב, אבל מיניתי את זה אחרי שבוע. ואז רדפתי אחריי בניכוס שטיים כמו כלבה".

שולמן: "היא הייתה פשוט באה, דופקת ברלת".



ארנון: "הייתי חולה אהבה. לא הבנתי איך הוא לא רואה את מה שאני רואה".

שולמן: "לקח לי זמן, אבל בסוף הבנתי. המהפך הוא היסטוריה שכבר מחזיקה מעמד 15 שנה. כשהלך הדרך הם עברו יחד לא מעט - אחת הפעמים הכוללות הייתה בהצגת הפרויקט המעולה 'מר קולמרט' בתמונע, ארנון כסוכבת ההצגה ושולמן הבמאי. זו הצגה חוקה ואפלה שמסמלת ארנון עומדת עירומה לגמרי על הבמה. העירום חוזר גם ב'פרויקט

מה ילך אצלך? ארנון: "יהיו לי שילים - חותכים בצד השד ומדקקים אותו ומבנישים שחל. אז אני אצא ממש עם ציצים, אבל זה יהיה מדה"

אפרת: "חשבתי לעשות מסיבת פרידה מהציצי, להזמין אנשים שייתנו להם נשיקות ויגידו שלום". מולי: "נלך לבדוק קטלוגים של שדיים לפני הניתוח". אפרת: "זה לא יהיה יותר גדול". מולי: "אה, באמת?"

אפרת: חולצה זארה
ד'קט מארק קוין
חבישים פדני
מולי: חולצה sketch
איפור ושיער דינת שור
במצוי איל מקיאג'



איך מגיבה הסכיבה הקרובה?
ארנון: "כשאני מספרת את זה לחברות, הן אומרות שאני מסכנה, אבל אני לא מרגישה ככה. אני לא מסכנה. סתם אומללה", היא אומרת ומחייכת חיוך מר.
ומה עם הילדים? איך נערכים בזירה הזו?
ארנון: "עוד לא סיפרתי לאורה. אני חושבת שאשכ איתה ואסביר לה בצורה מפורטת למה אני הולכת לעבור את הניתוח, היא בוגרת יחסית, אני חושבת שהיא תבין. אחרי הניתוח כשריים, יהיה קשה לתפקד איתם. קרני בן שנה וחצי, צריך להרים אותו לרדוף אחריו".
שולמן: "אני אצטרך לקחת חופש כדי לעשות את הדברים האלה, ולשמחתי יש סביבה תומכת מסביב – הורים ואחים ובייביסיטריות. הבית הזה הוא טבלת אקסל אחת גדולה".
ארנון: "מהרגע שאנחנו קמים עד שהולכים לישון אנחנו תמיד משימתיים, הבית כל הזמן עם שני ילדים וחזרות והצגות וכלבה, מי מחזיר ולוקח ומביא, ככה החיים שלנו נראים. אין שום דבר שקרוב לזהה כזה. הניתוחים שניכנס אליהם הם עוד משימה בדרך שלנו".
זו בעצם עוד הפקה שתעברו ביחד.
ארנון: "לגמרי. ואנחנו רגילים להפקות".
שולמן: אנחנו צולחים את המשימות בדרך כלל. גם אם מגיעים מאובקים עם שן שבורה, יש לנו היסטוריה של הצלחות". ♦

למורעות עולמית כשניתחה את שדיה ואת השחלות. "כשאנג'לינה ג'ולי פרסמה את הניתוחים שהיא עשתה, זה היה מטורף", אומרת ארנון. "זה קרה ביום שאחותי אסנת נכנסה לניתוח, וזו הייתה פשוט פריצת דרך. היא נתנה אישור לזה שאת יכולה להיות האישה הכי מושלמת בעולם לכאורה – ולעבור את זה מרצונך".
ובכל זאת, הניתוחים עלולים לטלטל את תפיסת הנשיות – במיוחד האפקטים ההורמונליים של הוצאת השחלות מתגון. איך מתמודדים עם זה רפואית?
ארנון: "אני אקפוץ ישר לגיל 50. אפסיק לקבל מחזור, אולי יהיו לי גלי חום, הורמונים ישתוללו. ייתנו לי הורמונים במדבקה, שאמורה לעזור לזה. אבל זה מפחיד אותי. אני שחקנית ולא נתתי עוד את כל מה שיש לי, לא באתי לירי ביטוי מספיק, עוד לא עשיתי סרט. למשל. ופתאום אני אהיה מבוגרת? זה יכול להשפיע לי על הפנים, לגרום לבריחת סירן. אלה מחשבות מפחידות".
שולמן: "זה פחד לגיטימי לחלוטין. אבל אני מאמין שהטיפול ההורמונלי יעזור".
ארנון: "יש נשים שזה גורם להן לדיכאון. אני אלך לטיפול נפשי, יש דרך העמיתה קבוצות תמיכה ועזרה מהסוג שאני אצטרך".
שולמן: "כמו שאני מכיר את אפרת, היא תוביל את קבוצת התמיכה".

הם לא יהיו שלי. חשבתי לעשות מסיבת פרידה מהציצי. להזמין אנשים למסיבת שדיים, שייתנו להם נשיקות ויגידו שלום. אני לא אישה שהולכת עם מחשופים, זה לא ברטנס הביקור שלי, יש נשים שזה יותר משמעותי, אבל אני אהבת את הציצי שלי. זה חלק מההווי שלי עם מולי, יש לנו שירים על השדיים שלי".
"כן, יש עולם שלם שם. מה נעשה עכשיו?", מרהרר שולמן. "אני מניח שנלך ביחד לבדוק קטלוגים של שדיים לפני הניתוח, לבחור את החדשים".
ארנון: "אני אנסה שזה יהיה דומה למה שהיה. אבל שלא יהיה זקור בצורה מוזרה".
שולמן: "נכון, שלא תהיה שם צורה לא עניינית. לא הקרשנו מחשבה לגודל, נכון אפרת?".
ארנון: "זה לא יהיה יותר גדול".
שולמן: "אה, באמת? לא התערכנתי. בסדר. זו מחשבה של בנים מה היה קורה אם לאשתי היה ציצי יותר גדול. לכאורה, זה רקע להגשמת פנטזיות, היה על זה גם פרק ב'בלתי הפוך". אבל אני לא רוצה יותר גדול, לא צריך. אני מת על הגודל הנוכחי. זה ממש טוב. זה יהיה מוזר אם זה יהיה יותר גדול".
הריון על דרמיו הגוף מוביל אל אנג'לינה ג'ולי, נשאת מוטציית ה-BRCA המפורסמת ביותר בעולם, שהביאה את נושא הניתוחים